

Прості речі для розвитку малечі

Природні та побутові матеріали в життєдіяльності дітей

Наталія ГАВРИШ,

д-р пед. наук,

професор кафедри психології і педагогіки дошкільної освіти,
ДВНЗ "ПХДПУ імені Григорія Сковороди"

Як активізувати дитячу креативність, збагатити ігрову діяльність і розширити освітній простір без зайвих витрат? Радимо скористатися досвідом американських колег, які успішно використовують теорію "вільних матеріалів" для різнобічного розвитку малюків.

ТЕОРІЯ АРХІТЕКТОРА НІКОЛСОНА

Теорію "вільних матеріалів" (англ. *loose parts* — "вільні частини") створив архітектор Симон Ніколсон у 1972 році, коли розмірковував над розвитком креативності. Його визначення цього поняття доволі незвичне:

"Креативність — це гра зі статичними і змінними частинами навколишнього світу, в ході якої ставляться експерименти, робляться відкриття і створюються нові концепції".

Змінними, вільними частинами (матеріалами) він називає всі нестатичні (незакріплені) елементи довкілля, які можна змінювати, урізноманітнювати, з якими можна взаємодіяти.

"Вільні матеріали" — різноманітні доступні дрібнички, невеликі однорідні предмети, наявні в довкіллі у великій кількості; природні й побутові матеріали, які можна використовувати в різних способах. Це гудзики, стрічки, намистинки, мушлі, камінці, корки від пляшок, шишки, жолуди тощо.

Що більше в освітньому просторі "відкритих", "вільних" матеріалів, то більше можливостей для взаємодії з ними. Що більше способів їх використання можна придумати, то корисніші вони для розвитку дитини.

ГРА, ЩО НАДИХАЄ

Цікавими ідеями щодо втілення теорії "вільних матеріалів" в освітній процес закладів дошкільної освіти поділилися американські педагоги з Каліфорнії **Ліза Делі**, магістр гуманітарних наук, професор ECE (Early Childhood Education — освіта дітей від народження до 8 років) з коледжу Folsom Lake (м. Фолсом), та **Міріам Белогловські**, магістр гуманітарних наук, професор ECE з коледжу Cosumnes River (м. Сакраменто). Своє бачення

